

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Forslag til en Udtalelse af Højre ved Delegeretmødet den 8. December 1903

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1903

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

højre 1903

Fortroligt.

Forslag

til en Udtalelse af Højre ved Delegeretmødet
den 8. December 1903.

Højre er under de Forhold, som i Øjeblikket ere til Stede, henvist til at være Oppositionsparti, men heri ligger ikke, at Højres Opgave er at løbe Storm paa Ministeriet; det bedst mulige Udbytte af den forhaandenværende Situation maa søges gennem Forhandling. Vor Stilling til Ministeriet vil først og fremmest være afhængig af Ministeriets Stilling til Forsvarssagen. Vi stræbe hen til et efter vore Forhold — geografiske, finansielle og Folkemængden — betryggende Forsvar til Lands som til Vands paa Grundlag og gennem Udvikling af det bestaaende. Et daarligt Kompromis ville vi modsætte os, og skulde det vise sig, at Regeringen ikke evner at føre denne Sag til en god Ende, da bliver vor Stilling over for Ministeriet nødvendigvis en anden. Indtil videre ville vi gøre vort til at holde os selv og Folket vaagne, og modvirke Forsvarsnihilisternes for Fædrelandet fordærlige Agitation.

Højre vil ikke være et lukket Parti. Vi ville gøre vort yderste for gode Valg, for at bevare et konservativt Flertal i Landstinget og opnaa et saa stort konservativt Mindretal i Folketinget, at Flertallet maa regne med det. Med dette Formaal for Øje ville vi søge Samarbejde med alle bevarende Elementer i Folket, som indse, at skal

Land og Folk have nogen Fremtid og en lykkelig Fremtid, kan det kun ske ad konservativ antiradikal Vej, og som ere villige til at tage Del i det med dette Samarbejde forbundne Ansvar

Højre vil søge opnaaet en retfærdigere Fordeling mellem By og Land af Repræsentationen i Folketinget.

Højre vil modsætte sig, at Kommunerne komme i den almindelige og lige Valgrets Haand, og derigennem efter kortere eller længere Tids Forløb ville gaa over til et radikalt, mange Steder socialistisk Styre. Den lige og almindelige Valgret bygger alene paa Tallet, som dog i Nationens Arbejde er en underordnet Faktor; der maa saavel i Stat som i Kommune være en passende Repræsentation for alle Kræfter, der betyde noget i Samfundsarbejdet; der maa herved skabes en Indflydelse, der danner en Modvægt imod det rene Tals Magt. Ud fra denne Opfattelse maa vi tage Stilling til Ministeriets Forslag om den kommunale Valgrets Ordning. Ligesom i det politiske Liv de konservative Interesser have deres naturlige Forsvar i Landstinget, saaledes maa disse Interesser ogsaa gives en særlig Repræsentation i Kommunerne (to Vælgerklasser). Højre vil endvidere arbejde for Forholdstalsvalgmaadens Indførelse ved de kommunale Valg.

Højre vil gøre Modstand imod Socialismens Fremtrængen, og er rede til i saa Henseende at gøre Fællesskab med Enhver, der vil modsætte sig en radikal-socialistisk Politik; dette Arbejde fordrer en Samvirken imellem By og Land, den ene Part kan intet udrette alene. Vi ere Modstandere af den Stats- og Kommunalsocialisme, som det er Socialdemokratiets Maal at indføre, et Maal, der er fælles for det internationale Socialdemokrati, af hvilket vort herhjemme udgør et Led, hvilket det ikke lader nogen Løjlighed gaa tabt til at vedkende sig. Vi ere Tilhængere af en social Lovgivning, der har til Maal at støtte den personlige Selvhjælp, men ikke en Lovgivning, der skal gøre denne overflødig og træde i dens Sted. Det nationale Arbejde skal hvile paa den personlige Frihed og det individuelle Initiativ.

Højre er hverken, det følger af Foranstaaende, et

ensidigt By- eller et ensidigt Landboparti. Derfor ville vi udtale just nu, efter at de nye Skatte- og Tiendelove ere udkomne særligt i Landbointeresse, at Opmærksomheden bør vendes til Byernes, navnlig til Haandværkets, Industriens og Handelens Interesser. Her møde vi først og fremmest Toldbeskyttelsen. Vi hævde den bestaaende Beskyttelses Nødvendighed i det væsentlige, og vi anse det for ganske uforstandigt, om vi, medens Kampen om Beskyttelse eller Frihandel udkæmpes i England, ville gaa med til frihandlernes Reform. — I Ly af de i adskillige Aartier bestaaende Toldforhold har der udviklet sig et Erhvervsliv, som ikke kan tilintetgøres uden at medføre uberegnelige økonomiske Ulykker for de arbejdende Klasser. Det vil føre til en Affolkning af vort Land og en Tilbagegang i Kultur. — Hvad Finanstolden angaar, ville vi modsætte os dennes selv delvise Afløsning gennem en Forhøjelse af de direkte Skatter; en Nedsættelse af Tolden paa Livsfornødenheder maa kompenseres ved forhøjede Afgifter paa Brændevin, Vin, Tobak og egentlige Luksusvarer.

Hævdelsen af vort Lands Selvstændighed udadtil er en Opgave, som Højre altid vil se som sin Hovedopgave. Højre vil derfor modsætte sig Afslutningen af saadanne Handelstraktater med en Stormagt — den ene som den anden — som kunne binde vor Handlefrihed, hvad Toldlovgivningen vedrører. Ere vi først bundne til en Stormagt ved en Toldtraktat, saa er vor økonomiske og derigennem vor politiske Uafhængighed ikke meget værd. — Anderledes vilde det forholde sig, om en Toldunion mellem de tre nordiske Riger var mulig.

Højre vil lige saa lidt paa aandeligt Omraade som paa det almindelige politiske Omraade være et reaktionært Parti. Vi ville hævde den enkeltes Ytringsfrihed, Lærefrihed og Undervisningsfrihed inden for de Skranker, som Hensynet til andres Ret og almindelig Moral paabyder; men i lige Maal ville vi forsvare de organiserede Samfunds Ret og Frihed. Vi ville saaledes søge at stille den danske Folkekirke saa uafhængigt af Statsmagten, som Grundloven tillader det, og som Grundloven tilsiger. — Højre vil en

rundelig Understøttelse af Videnskab og Kunst uden Hensyn til Politik, til litterære eller religiøse Partier kun med det selvfølgelige Forbehold, at Religionen ikke forhaanes, og at Skrifter, der haane vor Nationalitet og lægge Fædrelandskærligheden øde, ikke fremhjælpes.

Høje vil af bedste Evne virke hen til, at den Uret, som den nye Lov om de højere Almenskoler tilføjer vort Folk og dets Kultur, atter kan gøres god — ikke saaledes, at vi ville bort fra en Forbindelse mellem Folkeskolen og den højere Skole eller bort fra den Adgang til Universitetet, Loven aabner for unge Mennesker, der ikke have læst Latin; men saaledes, at vi forlade den fordærlige Ordning vedrørende Mellemskolen, som maa medføre en Sænkning af Niveauet og bevirke, at om en halv Snes Aar den danske studerende Ungdom vil staa paa et lavere kulturelt Trin end Ungdommen i andre civiliserede Lande, og som endelig indeholder en Fare for vort nationale Liv.

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk